

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

2.Mf.31.206/2021/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Mészáros Ottília (felperesi jogi képviselő címe) pártfogó ügyvéd által képviselt **Felperes** (felperes címe) felperesnek a dr. Misik Zoltán ügyvéd (alperesi jogi képviselő címe) által képviselt **Alperes** (alperes címe) alperes ellen bérpótlék megfizetése tárgyában indult perében a Fővárosi Törvényszék 20.M.70.086/2021/15. számú ítéletével szemben a felperes által 16. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében részben a teljesítési határidőt úgy változtatja meg, hogy a felperes a perköltséget 4 (négy) havi részletben köteles megfizetni. Ebből 3 havi egyenlő részlet összege 55.562 (ötvenötezer-ötszázhatvankettő) forint, a 4. (utolsó) havi részlet összege 55.564 (ötvenötezer-ötszázhatvannégy) forint. Az első részlet 2021. november 15. napjáig, minden további részlet az azt követő három hónap 15. napjáig esedékes. Bármely részlet megfizetésének elmulasztása esetén az egész hátralékos tartozás esedékessé válik.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselésére az első- és másodfokú eljárásban 100%-ban pervesztes felperes köteles.

A felperest terhelő 8.000 (nyolcezer) forint fellebbezési illeték összegét az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. július 5. napján hozott 20.M.70.086/2021/15. számú ítéletével elutasította a felperes éjszakai pótlék megfizetésére irányuló keresetét és 15 napos határidővel 175.000 forint és 47.250 forint Áfa összegű perköltség megfizetésére kötelezte az alperes javára. Megállapította, hogy a felek között 2017. december 11. napjától állt fenn határozatlan idejű munkaszerződés, munkaerő kölcsönzés céljából rakodói munkás munkakörre állandó éjszakai munkára. 2019. február 25-én a felek módosították a munkaszerződést, amelyben rögzítették, hogy a felek korábbi szóbeli megállapodása alapján a felperes alapbére az Mt. 140.§-142. § szerinti bérpótlékokat is magában foglalja a munkaszerződés megkötése óta.

[2] Az elsőfokú bíróság a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 145. § (1) bekezdése, 140. § és 142. §-ára utalva kifejtette, hogy a felek a bérpótlékokat is magában foglaló bérben jogszerűen megállapodhattak. Erre tekintettel nem találta alaposnak a felperes keresetét az éjszakai pótlék megfizetése tárgyában. Kifejtette, hogy a felperes a munkaszerződés módosítást a hat hónapos objektív határidőn belül nem támadta meg. A joggal való visszaélésre hivatkozás sem volt alapos, mivel nem egyoldalú munkáltói nyilatkozat, hanem a felek egybehangzó nyilatkozata alapján került sor a munkaszerződés módosítására. A munkaszerződés módosítás a jóerkölcsbe sem ütközött, a felek a jogszabályban meghatározott lehetőséggel éltek az alapbér meghatározásakor.

[3] A felperes pervesztes lett, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése, továbbá a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva rendelkezett az alperest megillető perköltségről és 175.000 forint + 47.250 forint Áfa perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

A felperes fellebbezése

[4] A felperes az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében a perköltség megfizetése tekintetében részletfizetés iránti kérelmet terjesztett elő arra hivatkozva, hogy az elsőfokú ítéletben meghatározott összeg egyszerre történő megfizetésére nem képes. Ezzel összefüggésben a perben becsatolt bérlapjaira hivatkozva jövedelmi helyzetére figyelemmel kérte a 12 vagy 6 havi részletekben történő teljesítés engedélyezését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[5] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében 4 hónapra nem ellenezte a részletekben történő teljesítést és az első 3 hónapra 55.562 forintban, a 4. hónapra 55.564 forintban kérte megállapítani a részletek összegét.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[6] A felperes fellebbezése részben alapos.

[7] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 370. §-a értelmében a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálta, melyre tekintettel kizárólag a teljesítési határidő kérdését bírálta felül.

[8] A felperes az elsőfokú ítélet meghozatalát követően fellebbezésként terjesztette elő a perköltség megfizetésével összefüggésben a részletfizetés engedélyezése iránti kérelmét. Figyelemmel arra, hogy a perköltség részletekben történő megfizetését az alperes 4 havi részletben elfogadta, az ítéltábla engedélyezte a felperes számára az alperes javára megítélt perköltség részletekben történő teljesítését, az alperes által meghatározott módon, a Pp. 344. §-a alkalmazásával.

[9] A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy az összesen 222.250 forint összegű perköltség több hónapra, alacsonyabb összegű részletekben történő megfizetését nem indokolja a felperes jövedelmi helyzete, továbbá a felperes által meghatározott 12, illetve 6 havi részletfizetés aránytalanul nagy érdeksérelmet eredményezne a pernyertes alperes oldalán.

[10] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett részében a teljesítési határidő vonatkozásában a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és engedélyezte az alperes javára megítélt perköltség 4 havi részletben történő megfizetését.

Záró rendelkezések

[11] A felperes fellebbezése részben vezetett eredményre, azonban a részletfizetés engedélyezése a felperes pervesztességének 100%-os mértékét nem befolyásolta. Erre figyelemmel rendelkezett a másodfokú bíróság a felperest képviselő pártfogó ügyvéd másodfokú perköltségének viselése tárgyában a Pp. 101. § (3) bekezdése szerint. Pótolni kellett az elsőfokú ítélet hiányosságát annyiban, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 101.§ (3) bekezdése ellenére csupán a felperes pernyertességének az arányát határozta meg, arról

azonban nem rendelkezett, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselésére melyik fél köteles. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú eljáráshoz kapcsolódó pártfogó ügyvédi díj viseléséről is rendelkezett.

[12] Az alperes jelen másodfokú eljárásban nem számított fel perköltséget, ezért e tárgyban a másodfokú bíróságnak a Pp. 81.§-a alapján nem kellett határoznia.

[13] A felperes a munkavállalói költségkedvezményre figyelemmel mentesült az eljárási és a fellebbezési illeték megfizetésre alól a Pp. 525. §-a és a Pp. 102. § (6) bekezdésére értelmében. Ezért a felperest terhelő, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 48. §-ában meghatározott 8.000 forint összegű fellebbezési illetéket az állam viseli. Az elsőfokú ítélet indokolásával ellentétben a jelen perben nem a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet, hanem a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3.§-a alapján kellett rendelkezni az állam által előlegezett illeték viseléséről.

[14] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (3) bekezdés c) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. október 12.

dr. Orosz Andrea s.k.

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.

dr. Szalai Beatrix s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró